

بیست و هفتمین گردهمایی فصلی کمیتهٔ ملّی انرژی راهکارهای کاهش تلفات در شبکههای انتقال و توزیع برق

طبق قوانین مهندسی، بخشی از انرژی الکتریکی در خطوط انتقال و توزیع به دلیل مشکلات فنی، غیرفنی و مدیریتی به هدر می رود؛ اما همواره تلاش شده تا سهم تلفات از انرژی تولیدی را کاهش دهند. در سال های اخیر با افزایش سهم انرژی الکتریکی مصرفی و افزایش تعداد ساعات، پیک مصرف به همراه دیگر مشکلات، نرخ تلفات در شبکه انتقال و توزیع در کشور ما روند صعودی داشته است. به همین دلیل یافتن راه کارهای افزایش راندمان مصرف انرژی تبدیل به یکی از دغدغه های صنعت برق شده است. بی تردید اولین گام در این راستا بررسی پتانسیل های کاهش تلفات در بخش های مختلف زنجیره تولید است که در سال گذشته به رقم ۱۹ درصد انرژی الکتریکی تولیدی رسیده است. بیست و هفتمین گردهمایی کمیته ملی انرژی با موضوع راهکارهای کاهش تلفات در شبکه های انتقال و توزیع برق در تاریخ ۲۶ مرداد بر گزار شد که خلاصه ای از مباحث مطرح شده در ادامه می آید.

> در ابتدای جلسه محمد حسن متولیزاده-قائم مقام شرکت توانیر-بااشاره به پرداخت سالانهٔ ۱۰ میلیارد دلاری یارانه به بخش برق در کشور، مصرف کلی این حامل را بسیار بیش از سطح بهینه آن دانست و گفت، براساس روند موجود، سهم تلفات انرژی در کشور از ۱۹ درصد در سال ۱۳۸۶ به بیش از ۲۵ درصد در سال ۱۳۹۱ خواهد رسید. لذا در برنامهٔ مقرر شده تا در صورتی که هر مشترک

عمده بتواند تلفات انرژی خود را از سطح تلفات سال ۱۳۸۶ کاهش دهد تا ۴ سال مابه التفاوت آن را دریافت نماید. ما انتظار داریم به کمک این عامل تشویقی تلفات انرژی تا سال ۱۳۹۱ به کمتر از ۱۵ درصد کاهش یابد. اکنون کشورمان از لحاظ تلفات انرژی الکتریکی در بین ده کشور با بیشترین درصد تلفات انرژی الکتریکی قرار دارد. این در حالی است که از ۲۷ میلیارد کیلووات ساعت تلفات شبکه

كه شامل تلفات شبكه انتقال، تلفات شبكة فوق توزيع، تلفات شبكة فشار متوسط و تلفات فشار ضعيف است، دو بخش شبكهٔ فشار متوسط و ضعیف در مجموع ۷۸ درصد تلفات شبکه را در بر می گیرند که با توجه به تلفات بالای این دو بخش لازم است تا به دليل تقاضاي روزافزون برق و تغيير الگوى مصرف مشتر كين روش تأمین برق در سطح فشار ضعیف کشور مورد بازبینی قرار گیرد.

در ادامه متولى زاده به تشريح عوامل اصلى تلفات در شبكة توزيع در دو بخش ۲۰ کیلوولت و ۴۰۰ ولت پرداخت. سهم بخش ۲۰ کیلوولت از تلفات رقم ۸میلیارد کیلووات ساعت است که از این میزان ۲۰ درصد آن ناشی از تلفات فنی، ۱۰ درصد سرقت تجهیزات شبکه و ۴۰ درصد خاموشی است. به همین دلیل در این شبکه استفاده از تولید پراکنده DG، افزایش تعداد پست های فوق توزیع ساده، استفاده از ترانس های توزیع کم تلفات و استفاده از سیم روپوش دار و کابل های خودنگهدار در نظر گرفته شده است. همچنین سهم شبکهٔ ۴۰۰ ولت از تلفات رقم ۲۱ میلیارد کیلووات ساعت است که ناشی از ۸۰درصد تلفات فنی و غیر فنی، ۹۰درصد سرقت تجهیزات شبکه و ۶۰درصد خاموشی هااست. برای اصلاح اين امر نيز توزيع مناسب بار، اصلاح سطح مقطع سيم ها، حذف شبكهٔ فشار ضعيف و جايگزيني آن با شبكهٔ فشار متوسط و خارج کردن وسایل اندازه گیری از دسترس مشترکین انجام شده است. اجراي اين راه كارها، كاهش تلفات فني و غيرفني، كاهش سرقت تجهیزات و خاموشی ها، اصلاح ولتاژ و ایجاد اشتغال را به همراه داشته است. اجرای طرح ملی کاهش تلفات انرژی تاکنون آزادسازی بالغ بر ۵۰۰۰مگاوات ظرفیت مصوّب نیرو گاهی، انتقال، محمل ترابی در ادامه، هدف در شبکه های انتقال و توزیع را نه کاهش فوق توزيع و توزيع؛صرفه جويي معادل حدود ۴ ميليارد ليتر سوخت در سال و صرفه جویی سالانه ۹۰۰۰ میلیارد ریالی از محل بهای انرژی را در برداشته است. در این طرح که طی آن بیش از ۲۹۰ پیشنهاد از سوی شرکت های انتقال و توزیع به دبیرخانه این طرح ارسال گردید، در نهایت ۸ گروه پیشنهاد پذیرفته شد که براساس اولویت بندی تاکنون طرح تعویض و اصلاح لوازم اندازه گیری، اصلاح و بهینهسازی سیستم روشنایی، رفع انشعابات غیرمجاز، اصلاح و تعويض سطح مقطع، حذف شبكة فشار ضعيف، اصلاح ضريب توان، كاهش شعاع تغذيهٔ پست ها و رفع اتصالات سست و اصلاح اتصال به زمین اجرا شده است که طی آن دو پیشنهاد رفع اتصالات سست و اصلاح سيستم اتصال به زمين و رفع انشعابات غيرمجاز با كمترين دورهٔ بازگشت سرمايه، جزء زود بازدهترين طرح ها بوده اند. در نتیجهٔ اجرای این طرح ها در صد تلفات در شبکه

انتقال، فوق توزيع و توزيع كه طي سال هاي ١٣٨٤-١٨٦ز ١٩٧۶ به ١٩٧٩ درصد افزایش یافته بود، در سال ۸۷ به رقم ۱۸۸ درصد کاهش یافت. همچنین این شرکت سه پروژهٔ اجرای سیستم های اندازه گیری هوشمند، اصلاح لوازم سرمایشی (کولرهای آبی و گازی) و اصلاح سیستم پمپاژ چاه های کشاورزی را برای تعدیل بار مصرفی شبکه در برنامه های آتی خود دارد.

سعید مهذب ترابی - مدیر عامل شرکت توزیع برق تهران بزرگ- در ادامه با بیان این که تلفات توان و انرژی مباحثی فنی محسوب هستند، اما در هنگام ارزیابی و مقایسهٔ اقتصادی بین انتخاب های مختلف به عنوان معیاری اقتصادی در نظر گرفته می شوند، گفت، در حالی که آمارها تلفات انرژی الکتریکی در سیستم توزیع کشورهای پیشرفته راکمتر از ۸درصد نشان می دهند، اما تلفات مقدار استانداردی ندارند. چراکه برای تلفات باید مقدار بهینهای را یافت. مقدار تلفات به عوامل مختلفی وابسته است در نتيجه در نقاط مختلف جهان نمي توان مقدار بهينهٔ يكساني رابراي آن معرفی کرد. براین اساس تلفات براساس پیامدهای آن در ابعاد مختلف به دسته های مختلف تقسیم می شود. از نگاه اقتصادی تلفات به دو دیدگاه ملی و بنگاهی تقسیم می شود. اما از دیدگاه علّت بروز به سه نوع فنی، غیرفنی و مدیریتی باز می گردد. همچنین از نگاه ماهیتی تلفات به دو دسته تلفات انرژی و توان تقسیم می شود.اما با وجود این نمی توان این دسته بندی ها را از یکدیگر مجزا دانست. براي مثال تلفات غيرفني تابعي از وضعيت اقتصادي و معيشتي مردم است که در نگاه کلان به ابعاد ملی باز می گردد.

تلفات بلكه تجديد آرايش شبكه به صورت تابع بهينه دانست كه کاهش تلفات یکی از نتایج آن خواهد بود. در این راستا، ارزیابی اقتصادی و اولویت بندی اجرایی این طرح ها مطرح می شود. همچنین در بهینه سازی سیستم های توزیع باید توجه کرد که اجرای پروژه های کاهش تلفات تا مرحله ای دارای توجیه است که ارزش حال پروژهٔ کاهش تلفات از ارزش سرمایه گذاری توسعه و احداث بيشتر نشود. اين قانون تنها يک حالت استثناء خواهد داشت و أن بعد زمان به عنوان عامل محدودیت زااست. همچنین به دلیل ماهیت تلفات از نظر توان و انرژی، تلفات توان در ساعات پیک بار و تلفات انرژی در ساعات غیرپیک دارای اهمیت است و ارزش اقتصادی تلفات توان در ساعات پیک بار بسیار بیشتر از ساعات غیرپیک خواهد بود؛ تاحدي كه از تلفات توان در ساعات غیر پیک صرف نظر می شود. در کشور ما ارزش هر کیلووات تلفات توان در ساعات

پیک بیش از ۱۰۰۰ دلار ارزیابی می شود.

بنابراین مهم ترین عوامل ایجاد تلفات در سیستم های توزیع را می توان در بخش فنی شامل، تلفات بی باری ترانسفورماتورها، تلفات بارداری خطوط هوایی، کابل ها و ترانسفورماتورها، تلفات بارداری اتصالات، تلفات جریان های نشتی در برق گیرها، آلودگی هارمونیکی شبکه و در بخش غیرفنی شامل، تلفات ناشی از انشعابات غیر مجاز، دستکاری لوازم اندازه گیری، خطای سیستم قرائت، عدم نصب به موقع کنتور و دقیق نبودن لوازم اندازه گیری است. همچنین تلفات مدیریتی ناشی از تخصیص نامناسب بودجه،

عدم خلاقیت و نو آوری و فقدان ریسک پذیری تصمیم گیران، وجود تولیدکنندگان و تأمین کنندگان غیر استاندارد و فاقد صلاحیت، عدم توجه به تأمین نرم افزارها و سخت افزارهای موردنیاز و به کارگیری پرسنل آموزش ندیده در بخش بهره بردای و اجرا است.

در ادامه ترابی مهم ترین راهکارهای کاهش تلفات را در سه بخش راهکارهای فنی، بهبود راندمان تجهیزات و راهکارهای حقوقی دانست که در این خصوص به منظور اجرای راهکارهای فنی لازم است اقداماتی همچون، متعادل سازی بار فازها، متعادل سازی طول فیدرها، خازن گذاری و جابجایی

پست های توزیع به مراکز ثقل بار انجام شود. همچنین برای بهبود راندمان تجهیزات اقدامات اجرایی به مراتب ساده تر و با هزینه کمتری قابل انجام است که از آن جمله جایگزینی ترانسفورماتورهای کم تلفات بانوع معمولی، استفاده از چراغهای پربازده مدنظر است. در خصوص راهکارهای حقوقی نیز لازم است تا اقداماتی شامل تجمع انشعابات و واگذاری کنتورهای حجمی (تجربه کشور کره)، جریمهٔ آلوده سازی هارمونیکی شبکه از سوی مشترکان صنعتی (تجربه ایالات متحده) و تخصیص ضریب زیان یا جریمهٔ پایین بودن ضریب توان (در اکثر کشورها)

انجام شود.

وی مهم ترین ویژگی های شبکهٔ توزیع تهران بزرگ را گستردگی، قدمت و فرسودگی، توسعهٔ جزیرهای، ساختار حلقه باز کابلی در فشار متوسط و شعاعی در فشار ضعیف، تراکم بار بالا و اشغال بودن ظرفیت ها و امکانات و مخدوش شدن اصل درجهٔ اضطرار و ظرفیت ذخیره دانست که با اجرای راه کارهای گوناگون سهم برنامه ریزی شده ۱۴/۲ درصدی تلفات از کل انرژی تحویلی به شرکت در سال ۱۳۸۷ به رقم ۱۱ درصد در حالت و اقعی کاهش یافته است.

سيدمحمدصادقزاده -مدير کل دفتر بهبود بهروری و اقتصاد برق و انرژی وزارت نیرو- روند ۳۳ ساله عرضه، مصرف و تلفات تبدیل و انتقال برق در کشور را مورد ارزیابی قرار داد. در سال ۱۳۷۵ در حالی که مجموع مصرف و تلفات تبديل، انتقال و توزيع كشور به رقم كمتر از ۱۰۰۰ میلیارد بشکه معادل نفت خام در سال می رسید، میزان عرضهٔ انرژی در کشور در حدود ۲۰۰۰ میلیاردبشکه معادل نفت خام بود که میزان تولید نزدیک به دو برابر میزان مصرف و تلفات انرژی در كشور بود. اما با افزايش حجم مصرف طی سال های پس از آن میزان تلفات در بخش تبدیل، انتقال و توزيع به شدت افزايش

یافت تا جایی که با وجود افزایش عرضه اما با ادامه روند فعلی تا سال ۱۳۹۸میزان عرضه و مجموع مصرف و تلفات برابر خواهد شد و طی سال های پس از آن با افزایش ناگهانی مصرف، دیگر تولید انرژی در کشور نمی تواند پاسخگوی مصرف باشد. این به معنی بروز یک بحران کمبود انرژی در کمتر از ۱۰ سال آینده در کشور است و تنها راه مؤثر رفع این بحران، توسعهٔ بهینه سازی انرژی است. در سال ۱۳۸۵ بازده انرژی اولیه به انرژی نهایی در کشور ۷۷ درصد و بازده سوخت به برق فروخته شده ۲۶ درصد بوده است. در شرایط موجود با بازده ۲۶ درصدی برق فروخته شده نسبت به

675 1545

شماره ۱۱۸-شهریور ماه ۱۳۸۸

انرژی اولیهٔ تحویلی به نیروگاه ها و راندمان ۳۵ درصدی بخش مصرف در مجموع از هر ۱۰۰ واحد انرژی تحویلی به نیروگاه ها تنها ۹ واحد انرژی نهایی بعد از مصرف خواهیم داشت. اما در صورت اصلاح وضع موجود و بهینه نمودن مصرف در کوتاه مدت می توان بخش مصرف را از ۳۵ به ۶۰ درصد افزایش داد که در مجموع راندمان را از ۹ درصد به ۳۳ درصد افزایش می دهد. در صورت هدف گذاری برای وضع مطلوب در بلندمدت نیز راندمان بخش تولید، انتقال و توزیع و مصرف به ترتیب به ۷۰ و ۵۷ درصد خواهد که انجام این امر در سه سازیوی کاهش تلفات تولید، انتقال و توزیع؛ کاهش تلفات و توسعهٔ تدریجی تولید همزمان و کاهش تلفات به همراه توسعهٔ سریع تولید همزمان طی سال های ۱۳۸۵–۱۴۲۶ قابل انجام است.

بازهٔ راندمان تولید، انتقال و توزیع در سیستم های مختلف به سه دسته تقسیم می شود. در تولید متمرکز و نیروگاه های بزرگ به همراه شبکهٔ انتقال و توزیع در بهترین شرایط راندمان ۳۰-۴۵ درصد، توليد پراكنده در محل مصرف ۳۵-۴۵ در صد و توليد همزمان برق و حرارت و یا برودت ۸۰ -۹۵ درصد راندمان فر آیند تولید تا توزیع است. چرا که در سیستم های تولید جداگانهٔبرق و حرارت در وضع مطلوب از هر ۱۳۱ واحد سوخت تحویلی در مجموع ۸۸ واحد حرارت، برودت و برق و ۷۲ واحد تلفات داریم در حالی که در سیستم های همزمان متمرکز برای تولید همین میزان انرژی نهایی، ۲۰ واحد و در سیستم های همزمان پر اکنده تنها ۷ واحد تلفات داریم. در چنین شرایطی در وضع موجود کشور به منظور تولید همین میزان انرژی تبدیلی، ۲۱۳ واحد انرژی اولیه نیاز است که ۱۵۳ واحد آن تلف می شود. از طرفی در کشور میزان تلفات انرژی در بخش انتقال و توزیع در زمان های مختلف متفاوت است. در حالی که تداوم بار شبکه به ۱۷ گیگاوات برسد، تلفات این بخش کمتر از ۲ گیگاوات خواهد بود، اما در پیک مصرف که تداوم بار شبکه به ۲۴ گیگاوات می رسد، تلفات این بخش به ۱۳ گیگاوات خواهد رسید که افزایش صعودی افزایش تلفات را با افزایش اندک تداوم بار شبکه بیان می کند.

صادق زاده دیگر مزیت تولید همزمان پراکنده را نیاز بسیار پایین ذخیرهٔ چرخان در این سیستم نسبت به میزان ۲۵-۳۰ درصدی آن در شبکهٔ متمرکز، افزایش بازده سوخت دریافتی از ۳۰ درصد به ۷۰-۹۵درصد، حذف تلفات توان پیک به میزان ۳۵درصدی و تلفات

انرژی به میزان ۱۶ درصد (در نتیجه کاهش نیاز به تولید)، امکان حضور بخش خصوصي به دليل تأمين مالي پايين، افزايش ٥ برابرى امنيت صنعت برق در مقابل حملات نظامي، افزايش پايداري فني شبكه به دليل كاهش فاصلهٔ جغرافيايي بين محل توليد و مصرف، کاهش آلودگی محیط زیستی و اشتغال زایی و گسترش دانش فنی و مهندسی در سطح صنایع داخلی کشور دانست. به همین دلیل کشورهای مختلف این سیستم راطی سال های گذشته در اولویت خود قرار دادهاند. کشور دانمارک توانسته است با تغییر صنعت برق خود از متمرکز در نیروگاه های بزرگ به همزمان يراكنده، بازده اين صنعت را از مرحلهٔ دريافت سوخت تا تحويل برق به مصرف کننده به ۵۵/۲ درصد رسانده و قصد دارد تا سال ۲۰۱۰ این رقم را به ۵۷و تا سال ۲۰۲۰ به ۶۵درصد برساند. در حالی که در صورتی که این سیستم را به منظور مدل برتر در صنعت برق کشور بپذیریم، علاوه بر تعویض بخش های مستهلک، توسعهٔ آتی صنعت برق کشور نیز براین اساس صورت خواهد گرفت. در این مدل توليد همزمان برق و حرارت پراكنده در ظرفيت هاي بيش از ۲۵۰ کیلووات اقتصادی ترین روش تبدیل انرژی در سطح صنایع و در ظرفیت های پایین تر در بخش خانگی خواهد بود که با بازده ۸۰ درصد صنعت برق را در سطح ۸بر چسب های انرژی قرار می دهد. در راستای استفاده از این سیستم در کشور تاکنون تعداد دو مدل از آن مورد استفاده قرار گرفته است. اولی نمونه کاربردی سيستم توليد برق و حرارت همزمان در سيستم آب شيرين كن جزیرهٔ کیش است که نرخ بازگشت سرمایهٔ ۱۸ ماه را دارد. نمونهٔ دوم سیستم تولید پراکنده همزمان بابازده ۸۲درصد برق و حرارت است که به عنوان پایلوت در ساختمان مرکزی وزارت نیرو نصب شده است.

وزارت نیرو در راستای استفاده از سیستم های تولید همزمان برق و حرارت، شرکت توانیر را مکلف کرده است تا برق تولیدی از سیستم های همزمان حرارت و برق را به قیمت تضمینی ۳۰۳ ریال به علاوهٔ یک چهارم قیمت گاز تحویلی، به ازای هر کیلو وات ساعت از مشترکان خریداری کند. همچنین مشترکینی که مولد مقیاس کوچک را استفاده نمایند از تخفیف ویژه در بهای برق برخوردار می شوند.

مسعود حجّت -مدیر عامل شرکت مدیریت شبکهٔ برق ایران-در ادامه تلفات را ناشی از شرایط فنی و غیرفنی شبکه دانست که ماهیت منحصر به فردی داشته و قابل مقایسه از یک منطقه با مناطق دیگر نیست. ضریب بار شبکه یکی از مهم ترین دلایل فنی تلفات

در شبکههای انتقال و توزیع است که هرچه ضریب بار پایین تر باشد، تلفات بیشتر است. همچنین درجهٔ حرارت محیط نیز با ضریب تلفات رابطهٔ مستقیم دارد و برای یک جریان ثابت میزان تلفات در نیمه شب زمستان تا اواسط ظهر تابستان نزدیک به ۳۰ درصد اختلاف دارد. از دیگر موارد مهم فاصلهٔ دو مصرف کننده تا منبع تولید است که با میزان تلفات انتقال رابطهٔ مستقیم داشته و با افزایش فاصله میزان تلفات افزایش می یابد.

وی همچنین با اشاره به مهم ترین عوامل بروز تلفات فنی و غیرفنی شبکه، دلیل اصلی تفاوت تلفات در شبکه برق کشور ما با

> دیگر کشورها را ناشی از دلایل غيرفنى همچون نرخ شديد تصاعدى قيمت مشتركين خانگي دانست که سبب مي شود تا همه مصرف کنندگان از کنتورهای مجزا استفاده کنند و در یک شبکه فشار ضعیف همه مشترک شرکت باشند. در حالی که در دیگر کشورها برق با ولتاژ فوق توزيع تحويل برجهاي بزرگ می شود که علاوه بر حذف تلفات در شبکه فشار ضعیف، تلفات توزيع نيزبه مصرف كننده منتقل مي شود. لذا كاهش تلفات نيازمند تدوين برنامه هايي برمبنای محاسبات فنی و مهندسی است که طرح جامع اندازه گیری روشنگر بسیاری از مسائل از جمله ابعاد مختلف تلفات شبكه خو اهد بود.

گردد. چرا که استفاده از یک ضریب بار ثابت برای کل شبکه نمی تواند گویا باشد. همچنین بر طبق مطالعات انجام شده در شبکه توزیع ایران به طور متوسط ضریب تلفات از ضریب بار بین ۲۵،۰ تا ۳۰ کم تر است و این به معنی سهم قابل توجه تلفات در بخش توزیع و بخصوص در پیک بار مصرف در کشور است. بنابراین سرمایه گذاری به منظور اصلاح منحنی بار باید با بکار گیری روش های مدیریت مصرف و با منابع تولید پراکنده و از دیدگاه تأثیر آن بر کاهش تلفات مورد توجه قرار گیرد. منحنی تلفات در کشور طی سال های ۱۳۸۰-۸۶ نشان می دهد که تلفات بخش توزیع بر

حسب درصد از ۱۴/۴۲ به ۱۸۷۴ د درصد در سال ۱۳۸۴ رسیده و پس از آن با روند نزولی به رقم ۱۷/۸۷ درصد در سال ۱۳۸۶ کاهش یافته است.

اما برای رفع این مشکل چه باید کرد؟

برای برطرف کرن این معضل باید در مرحلهٔ نخست در بخش تلفات غیرفنی بر افزایش صحت دستگاه های اندازه گیری به خصوص برای واحدهای صنعتی فرکاهش استفادهٔ غیرمجاز متمرکز شد.این فعالیت ها زود بازده بوده وبا کمترین هزینه قابل انجام است. همچنین برنامه ریزان شبکه های توزیع در تعیین ظرفیت و جایابی متوسط و ضعیف تلفات هر یک

> دکتر محمودرضا حقی فام -عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس - با تأکید بر این که باید از دیدگاهٔ ملی به تلفات انرژی نگاه کرد، افزود؛ تلفات از دیدگاه ملی به مجموعه کار کردهای غیرمفید و غیر کارا از انرژی الکتریکی اطلاق می شود و لازم است تا تلفات انرژی در زنجیرهٔ تولید مورد توجه قرار گیرد. براین اساس با توجه به این که در شبکه های فشار ضعیف تلفات به مراتب بیشتر از شبکه های متوسط و انتقال است، باید ضریب بار به صورت مستقل برای هر بخش از شبکه تعریف شود و براساس آن تلفات محاسبه

را مدنظر قرار دهند. تأمین تجهیزات با راندمان بالا و مشارکت وزارت های صنایع، بازرگانی و نیرو با هم برای انجام این امور ضروری است. در این خصوص واحدهای کنترل کیفیت در خصوص ترانسفورماتورها، هادی ها و اتصالات نقش پررنگی دارند. برای نمونه ترانسفورماتورهای جدید و بهینه در بارهٔ متفاوت بار انتقالی، به مراتب عملکرد بهتری نسبت به ترانسفورماتورهای موجود دارند.

اما نکته مهم در خصوص کاهش تلفات غیرفنی آن است که هرچنداین تلفات می تواند در کوتاه مدت کاهش قابل ملاحظه ای

داشته باشد، اما در بلندمدت در صورت عدم اجرای راهکارهای اجرایی دیگر و رشد بار در طولانی مدت، رشد خواهد داشت. باید روش های کاهش تلفات در دوره های زمانی کوتاه، میان و بلند مدت و براساس حوزه های تأثیر گذاری، استانداردها، برنامه ریزی، طراحی، انتخاب تجهیزات و بهره برداری تقسیم بندی شوند. در این تقسیم بندی اصلاح شیوه های بهره برداری و تهیهٔ استانداردها هرچَند در کوتاه مدت و باهزینه کم مؤثر هستند، اما در نگاه بلند مدت لازم است تاباهزینه بیش تر تجهیزات با راندمان بهتر استفاده شود.

در یک راهکار اجرایی لازم است تا خرید تجهیزات جدید با رویکرد کاهش تلفات، بازنگری در نحوه جایابی پست های فوق توزیع، استفاده از ولتاژهای میانی، حذف اتصالات سست، استفاده از روش های روکش داریا کاهش تماس در ختان با شبکه، تعیین بار بهینه ترانس های توزیع بر اساس استاندارد، مدیریت مصرف برای فزایش ضریب تلفات، استفاده از منابع تولید پراکنده، استفاده از پتانسیل اتوماسیون در کاهش تلفات و کاهش طول شبکه های فشار ضعیف به مرحله اجرا در آید.

حمیدرضاصالحی -دبیر و عضو هیأت مدیره سندیکای صنعت خازن ها در فاص برق ایران-بااشاره به توانایی و پتانسیل های اعضای سندیکای صنعت تلفات توان شبک برق در کاهش تلفات شبکه انتقال و توزیع، به پیشنهاد راهکارهای خط توزیع به میر اجرایی پرداخت و گفت، با توجه به سهم بالای بخش تلفات در کشور، پایلوت برای ۴۸ پتانسیل بالایی نیز برای کاهش تلفات این بخش وجود دارد که این خاصله مثبت بو مهم تنهاباهمکاری متقابل بخش خصوصی و دولتی امکان پذیر است. مشتر ک در سراه مهم تنهاباهمکاری متقابل بخش خصوصی و دولتی امکان پذیر است. مشتر ک در سراه مالحی با پیشنهاد اصلاح قیمت برق صرفه جویی شده توسط صنایع مالحی با پیشنهاد اصلاح قیمت برق صرفه جویی شده توسط صنایع مشخصات فنی و مرد را یکی از راهکارهای اجرایی دانست. چرا که بهینه سازی مشخصات فنی و مشخصات فنی و گازهای گلخانه ای کمک می کند که می توان انرژی صرفه جویی شده هوشمند است ک

> صالحی- مدیرعامل سازمان بهرهوری انرژی ایران (سابا) -مهم ترین موارد اتخاذ شده از سوی این سازمان را اصلاح سیستم روشنایی معابر، کاهش تلفات در ترانسفورماتورها، خازن گذاری در بخش خانگی و استفاده از سیستم اندازه گیری هوشمند بر شمرد. در این راستابا تعویض چراغ های کم بازده با پربازده به میزان ۲۰۷۲ گیگاوات ساعت برابر با ۷۲ درصد مصرف انرژی کشور و ۴۰ درصد از مصرف انرژی الکتریکی در بخش روشنایی معابر صرفه جویی شده است. براین اساس ۵۰ درصد از چراغ های ۵۰ و ۷۰ وات بخار سدیم با ۱۲۵ وات بخار جیوه و کلیه چراغ های ۱۵۰ و ۲۰۰ وات بخار

سدیم با ۲۵۰ و ۴۰۰ وات بخار جیوه جایگزین شده که هزینهٔ سالیانه صرفه جویی حاصل از آن به رقم ۷۶۰۲ میلیارد ریال می رسد و پیش بینی می شود تا سرمایه گذاری انجام شده طی مدت ۵۷۵ سال باز گردد. همچنین فراخوانی به منظور شناسایی تولید کنندگان داخلی تجهیزات روشنایی با تکنولوژی LEDبا هدف امکان سنجی جایگزینی چراغ های LED با چراغ های گازی در سطح معابر و چراغ های هالوژن در بخش ساختمان صورت گرفته است.

مطالعهٔ استفاده از ترانسفورماتورهای بهینه به جای ترانسفورماتورهای متعارف نیز در دست اجرااست که تلفات را به میزان ۳۰ درصد کاهش می دهد و صرفه جویی سالانهٔ بیش از ۲۸۲ گیگاوات ساعتی را سبب خواهد شد که با فرض هزینهٔ اضافی ۳۰ درصدی نسبت به قیمت ترانسفورماتورهای متعارف نرخ بازگشت سرمایه ۲ سال ۸ماه خواهد داشت. همچنین با محاسبه میزان اثرات زیست محیطی ناشی از کاهش تلفات، سالانه ۳۲۹ تن NOX و ۳۵۵ تن SOX کمتر تولید و منتشر خواهد شد.

سومین راهکار سابا موقعیت یابی فنی و اقتصادی محل نصب خازن ها در فاصلهٔ نزدیک تر به مصرف کنندگان با هدف کاهش تلفات توان شبکهٔ توزیع به میزان ۲/۶ درصد و آزادسازی ظرفیت خط توزیع به میزان حداقل ۶ درصد است. براین اساس یک طرح پایلوت برای ۲۴۸ مشترک در تهران بزرگ اجراشد که ارزیابی نتایج حاصله مثبت بود و در ادامه اجرای این طرح برای یک میلیون مشترک در سراسر کشور در مرحلهٔ مطالعه است. در این مطالعه نقطه و شرایط بهینهٔ فنی و اقتصادی محل نصب خازن از نقطهٔ مصرف تا پست توزیع، بررسی نیازهای حفاظتی خازن ها، تدوین مشخصات فنی و تدوین دستورالعمل نحوهٔ کنترل و پایش عملکرد بررسی می شود.

راهکار چهارم پیشنهادی استفاده از سیستم های اندازه گیری هوشمند است که با هدف کاهش مصرف مشترکین در زمان پیک مصرف، مدیریت انرژی، کاهش تلفات غیرفنی شبکه، بر آورد تلفات فنی شبکه و بر آورد کیفیت توان تحویلی به مشترک، امکان پیاده سازی سناریوی تعرفه شناور و توزیع انرژی به نحو مطلوب را ممکن می سازد. در این طرح تاکنون بررسی تجارب جهانی در استفاده از سیستم AMI (سامانه اندازه گیری هوشمند)، تعیین مشخصات فنی این سیستم، نظارت و هماهنگی برای پیاده سازی این سیستم در مناطق نمونه و هماهنگی به منظور تأمین این کنتورها با استفاده از توان حداکثری داخل و پیاده سازی در سطح کشور در فاز ۲ صورت گرفته است.